

MODEL IDEÁLNÍHO SOUŽITÍ LZE NAJÍT V BOHU

Ideální model vzájemného soužití, vzor království Božího lze najít v Bohu. Odpověď na to, co je to skutečné společenství, nalézáme v Nejsvětější Trojici. Dobře to vidíme na ikoně Trojice od Rubleva. Všichni tři sedí u jednoho stolu: základem všeho lidského společenství je společné jídlo, utváří ho a posiluje.

„MŮŽEŠ SE STÁT JEŠTĚ VÍCE SÁM SEBOU.“

Podívejte se na zmíněnou ikonu: ani jedna z oněch tří osob se nám nedívá do tváře, nesejí v řadě, dívají se na sebe navzájem.

Dělají to ale velice diskrétně, váhavě, nesetkávají se pohledem, čímž jako by dávali najevo úctu, kterou mají k sobě navzájem. Nikdo se nezdá být první, nikdo poslední. Nejsou ani odtažití, ani se jeden ve druhém neztrácejí. Jako by si navzájem říkali: „Přede mnou můžeš být takový, jaký jsi. Respektuji tvou výjimečnost.“ Nebo lépe: „Můžeš se stát ještě více sám sebou.“ Skutečné společenství podle vzoru Trojice totiž není splynutí ani sloučení. Skutečná láska respektuje odlišnost druhého. Je to, jako by Otec říkal: „Staň se ještě více Synem“, a naopak. Stejně to platí i pro Ducha. Láska nevyklučuje odlišnost, naopak: respektuje jedinečnost druhého.

„CO PRO TEBE MOHU UDĚLAT?“

Když je budeme pozorovat dále, uvědomíme si, že se všichni tři na sebe dívají s velkou pokorou. Možná naplňují slova apoštola Pavla: „... z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám“ (Flp 2,3). Jeden sklání hlavu před druhým, ani ne tak ze zdvořilosti, jako spíše v duchu služby. Jako by si navzájem říkali: „Co pro tebe mohu udělat?“ Skutečné společenství spočívá ve vzájemné poslušnosti. Jeden z nich je dokonce nakročen, jako by chtěl vyjít z ikony ven, k nám. Sedí na kraji židle, připraven k tomu, aby byl vyslán.

JAKO BY NA NĚKOHO ČEKALI...

Ikona je otevřena směrem k nám. U stolu je ještě jedno místo naproti: na naší straně. Jako by někoho čekali, hosta, který má ještě přijít. Každé skutečné společenství je totiž otevřené a pohostinné: nechává u prostřeného stolu vždy volné místo...

Se svolením převzato z knihy: Godfried Danneels, *Přijď království tvé*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství www.kna.cz

Láska je vztah. Bůh, který by nebyl jeden v trojici, by neměl žádné vztahy. Kdyby Bůh byl jenom jeden, nebyl by žádná láska. Monistický Bůh nezná lásku. Křesťanská naděje, naděje přesahující všechno konečné, leží v tom, že jsme pozváni vstoupit do vnitřního života trojičného Boha.

Se svolením převzato z knihy: Ludvík Armbruster, *Tokijské květy*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství www.kna.cz

Více k tématu: www.pastorace.cz